

Lăsați tinerii săfacă politică !

VOCEA VÂLCII

Așteptăm de prea mult timp revigorarea clasei politice, curățarea ei de rebuturile bolșevice, care țin în întuneric politicienii tineri, gata săse afirme. Sunt speranța noastră de mai bine, singura, de altfel. Între ei și „dinozaurii” din viața politică românească există o luptă aprigă și absurdă a generațiilor, din care, cel mai adesea, primii înving. Neloial. Din nefericire, realitatea este că furătinerilor orice șansă de a se face remarcați și le întind tot felul de curse, din care nu vor să-i mai vadăscă pați. Ne-am format, deja, un ideal despre cum trebuie săse comporte tinerii politicieni. Îi vedem incoruptibili, pragmatici, vizionari, patrioți, capabili să mobilizeze electoratul. Însă , nu ne-am pierdut simțul realității. Nu am devenit absurzi. N-așteptăm eroi, sfinți, martiri și nici genii politice. Ne dorim doar ca tinerii care vor constitui noua clasă politică sănu se lase pervertiți de cei care ne conduc acum, mulți dintre ei, foști comuniști. Ar fi tragic.

E important sănu învețe de la ei ce-i minciuna, perfidia, înavuțirea, egoismul, demagogia, nepăsarea, urâtenia sufletească și alte atâtea rele. De vor reuși, mai avem o șansă. Dacă nu, suntem condamnați la o clasă politică în care va domni, indubitabil, doar haosul și calitatea umană în doielnică . Vrem ca ei săfie ambasadorii noștri perfecți în relațiile cu Uniunea Europeană și săne că lăuzească , pe drumul că tre atât de râvnita civilizarea a întregului neam românesc.

Numai că , din păcate, interesul public pentru politică scade de la o zi la alta. Tot

mai mulți tineri renunță la o carieră în acest domeniu, dintr-o pregnantă senzație a oprămirii ideilor și faptelor la care sunt supuși în orice partid s-ar înscrie. Capitulează. Iar curățirea clasei politice românești pare din ce în ce mai departe. Aproape imposibilă, în momentul de față. Aminteam că nu vom reuși niciodată să avem o clasă politică ALTFEL, atâta timp cât tinerii împrumută "tarele" baronilor, de la care învață să mintă "frumos", cu un surplus de agresivitate, pe buze.

Ne paște un mare pericol. Cineva îmi spunea că între politicienii noi (tineri) și cei vechi (cripto-comuniștii) nu există mari diferențe. Par mai fini, mai stilat îmbrăcați, mai școliți poate, însă, îmi spunea el, pe dinăuntru sunt la fel de găunoși. Așa să fie oare? Nu vreau să cred asta. Este ca și cum mi-aș refuza – mie și milioanele de tineri ca mine – dreptul la un viitor mai bun, în care personalitățile politice vor juca un rol esențial în iluminarea societății. E drept, veți spune, clasa politică nu se va schimba de azi pe mâine. E nevoie de timp. Mult timp. Noi, tinerii, putem aștepta. Datorăm asta urmașilor noștri. Și urmașilor, urmașilor lor. Este, până la urmă, o investiție de încredere în viitor.

Am văzut, în ultimii ani, că, în România, s-a format o elită a tinerilor politicieni, care așteaptă șansa de a ieși la rampă. Mai au de așteptat, însă, că ci talibanii partidelor nu sunt pregătiți să se dea înlături de la ciolan și nici nu s-au îmbogățit – pe spatele bietului cetățean – atât cât și-au propus. Mai e mult de furat. Chiar și așa, este extrem de important ca junii politicieni să nu-și asocieze imaginea dezinteresului general, ce-i caracterizează pe cei care ne conduc. Ei trebuie să se dezbrace de această atitudine distructivă și să înțeleagă că printr-un raționament corect și o conduită morală reproșabilă, pot veni cu mii de soluții în interesul cetățenilor. Li se poate reproșa, însă, că sunt cam boemi. că privesc actul politic ca pe o utopie și le lipsește experiența. Adevărat. Mai au multe de învățat. Dacă le acordăm credit, așa se va întâmpla. Au nevoie de încrederea noastră. Merită să încercăm. Tinerii dețin un potențial intelectual ce trebuie valorificat și consolidat. În acest caz, implicarea societății civile devine vitală. E, cred eu, patriotic să-i sprijinim. Ar fi mare păcat să-i părăsim în cloaca pe care se străduiesc săo dezinfecteze și care, în cele din urmă ar putea ușor, ușor să-i înghită.

Olivia Parvu